παρχίας τῆς Πελοποννήσου, οἱ δὲ εἰς τῆς Στερεᾶς τὰς διαφόρους χώρας, προικοδοτηθέντες; Ἐὰν ἀδύνατος κατέστη ὁ ἀποικισμὸς τῶν μεταναστῶν Σαμίων, εἰ καὶ συσσωματωμένων· ἐὰν δὲν ἀπετελέσθη εἰσέτι ἐν τῇ Ἐρετρίᾳ τῆς Εὐβοίας ὁ συνοικισμὸς τῶν Ψαριανῶν, εἰ καὶ συσσωματωμένων· ἐὰν οἱ ἐκ Μεσσήνης τῆς Νεαπόλεως ἀποικίσαντες εἰς Ἠλείαν ὑπὸ τὸν Ἱερέα Νέστορα ὁμογενεῖς ἐβιάσθησαν νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ μ᾽ ὅσα ἀληθῶς μέσα μεγάλα κατέθεσεν ὑπὲρ αὐτῶν ἡ Κυβέρνησις· ἐὰν καὶ τῆς Μινώας καὶ τῆς Μήλου οἱ συνοικισμοί, μ᾽ ὅλας τὰς γενομένας ἀπὸ τοῦ ἀοιδίμου Κυβερνήτου σημαντικὰς ἐθνικὰς θυσίας, κινδυνεύωσι νὰ διαλυθῶσιν, ὡς δὲν ηὐδοκίμησε παντάπασι καὶ ὁ τῆς Νέας Κρήτης ἐν τῇ Μεθώνῃ· ¡ποῖοι καὶ αὐτῶν τῶν φρενοκομείων ἄνθρωποι νὰ παραδεχθῶσι δύνανται οὐδ᾽ ὡς πιθανὴν κἂν τὴν φαινομένην ἐν τῷ Κανονισμῷ τοῦ Χρηστίδου κεντρικὴν ἰδέαν; ¡ποῖος βλὰξ πλέον τολμᾷ νὰ εἴπῃ, καὶ πολλῷ μᾶλλον νὰ πιστεύσῃ, ὡς δυνατὸν τὸν συνοικισμὸν τῶν εὐαρίθμων καὶ τῇδε κἀκεῖσε διεσκορπισμένων, τῶν ὁπωσδήποτε ἐγκαταστημένων καθ᾽ ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἀγωνιστῶν Θρακοβουλγάρων καὶ Σέρβων; Ἐὰν ὁ Κ. Χρηστίδης, ὑπουργῶν πρὸ τῆς Μεταβολῆς ἐπὶ διετίαν, δὲν ἠδυνήθη οὔτε νὰ καταρτίσῃ, οὔτε νὰ συντηρήσῃ τοὺς προϋπάρχοντας, ὡς ἀνωτέρω, συνοικισμοὺς καὶ ἀποικισμούς, ¡πῶς ἤδη, ἰδιώτης ὤν, ἐσκέφθη ὡς κατορθωτέον τὸν συνοικισμὸν τῶν Θρακοβουλγάρων καὶ Σέρβων; ¡πῶς ἤδη ὡς ἰδιώτης ἐπιχειρεῖ, ὅ,τι ὡς ὑπουργὸς δὲν ἐτόλμησε νὰ ἐπιχειρήσῃ; Ἰδέαν ἄρα τοιαύτην, σκοπὸν τοιοῦτον, νὰ πιστεύσῃ τις δύναται ὡς ἀληθῆ καὶ εἰλικρινῆ εἰς μόνην τὴν δεδομένην περίστασιν, καθ᾽ ἣν ἤθελε φθάσει εἰς τὸν ἔσχατον βαθμὸν τῆς κουφότητος καὶ μωρίας, πιστεύων ὡς εἰλικρινῆ καὶ τὸν συνταγματικὸν τοῦ Χρηστιδικοῦ Γκλοῦπ, ὡς γνήσιον τὸν ἐπιδεικνύμενον πατριωτισμὸν τῶν Κλεώνων, ὡς ἀληθῆ ἕνα κἂν λόγον τοῦ Κωλέττου. Κρύπτεται οὕτως ὑπὸ τὸ κάλυμμα τοῦ συνοικισμοῦ μυστήριον ἐπίβουλον καὶ ὄχι ἀθῷον, μυστήριον ἀποβλέπον αὐτὴν τὴν Μεταβολὴν ὡς ἐκ τῶν προσώπων καὶ τῆς πορείας τοῦ Ὑπουργείου, μυστήριον κατὰ τῆς πατρίδος ἀνακαλυπτόμενον, ἄνευ λεπτομερείας πολλῆς, ἀπὸ αὐτὰς τοῦ Κανονισμοῦ τὰς κεφαλαιώδεις καὶ οὐσιωδεστέρας διατάξεις, ὡς θέλομεν ἀναπτυχθῇ διὰ τοῦ Ἄρθρου Β τοῦ ἑπομένου φύλλου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ συνοικισμοῦ τῶν Θρακοβουλγάρων καὶ Σέρβων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ὁ ἐπισυνημμένος εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα κανονισμὸς περὶ συνοικισμοῦ τῶν ἐκ καταγωγῆς Θρακοβουλγάρων καὶ Σέρβων, πολιτῶν Ἑλλήνων, ἐγκρίνεται παρ᾽ Ἡμῶν μὲ τὰς ἑξῆς τροποποιήσεις.

Τὸ ἄρθρον 8 τροποποιεῖται ὡς ἐφεξῆς·

«Οἱ οἰκισταὶ συνέρχονται εἰς τακτικὰς συνεδριάσεις τοὐλάχιστον δὶς τοῦ μηνός· αἱ συνεδριάσεις αὐτῶν λογίζονται πλήρεις, ὁσάκις, προσκληθέντων προσηκόντως ὅλων τῶν ἐν τῇ πρωτευούσῃ μελῶν, παρευρίσκωνται τὰ ἑπτὰ ἐξ αὐτῶν· αἱ δὲ ἀποφάσεις των λαμβάνονται κατ᾽ ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν».

Τὸ ἄρθρον 9 τροποποιεῖται ὡς ἐφεξῆς·

«Οἱ οἰκισταὶ σκέπτονται ἐν γένει περὶ τῶν καταλλήλων μέσων πρὸς ἀποκατάστασιν τοῦ συνοικισμοῦ· ἰδίως δὲ ἡ σύσκεψις καὶ ἀπόφασις τῶν οἰκιστῶν ἀπαιτεῖται, ὁσάκις πρόκειται·

α). Περὶ αὐξήσεως τῶν μελῶν· β) περὶ ἀνευρέσεως τῶν πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν συνοικιζομένων πόρων δι᾽ ἑκουσίων συνδρομῶν ἢ δωρημάτων· γ) περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ καταλληλοτέρου διὰ τὸν συνοικισμὸν τόπου· δ) περὶ ἀνεγέρσεως τῶν προκαταρκτικῶν, θρησκευτικῶν, ἐκπαιδευτικῶν καὶ δημοτικῶν καταστημάτων».

Εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου παραγράφου τοῦ ἄρθρου 12 προστίθεται ἡ λέξις ἢ ἀλλογενοῦς, καὶ προσέτι τὰ ἑξῆς «οἱ οἰκισταὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ παύωσι τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ταμείου ἐν περιπτώσει παραβάσεως ἢ παραμελήσεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν».

Ἀπὸ τὸ ἄρθρον 16 ἐξαλείφεται ἡ ἑξῆς περικοπὴ «καὶ τῇ ἐγγυήσει ὅλων τῶν συνοικιζομένων, ἑκάστου κατὰ τὸ ἐπιβάλλον αὐτῷ μέρος» καὶ προστίθενται τὰ ἐφεξῆς· «οἱ συνοικισταὶ δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ συμπληρώσωσι δι᾽ ὑποχρεωτικῶν συνεισφορῶν τὸ ποσὸν τῶν δανείων, καθόσον δὲν ἤθελεν ἐπαρκέσει εἰς τοῦτο ἡ ὑποθήκη καὶ λοιπὴ περιουσία τῆς κοινότητος».

Τὸ ἄρθρον 20 τροποποιεῖται ὡς ἐφεξῆς·

«Καθίσταται ἐτησία πανήγυρις τὴν 21 Μαΐου, εἰς τὴν ὁποίαν συνέρχονται ὅλα τὰ παρόντα μέλη τοῦ συνοικισμοῦ καὶ τιμῶσιν αὐτὴν μὲ διαφόρους ἀγῶνας κατὰ τὰ πατρῷα ἔθιμα, ἀφ᾽ οὗ προηγηθῇ ἔκθεσις περὶ τῆς γενομένης χρηματικῆς διαχειρίσεως καὶ περὶ ὅλων ἐν γένει τῶν ἔργων τῶν οἰκιστῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους.

Περὶ τῆς πανηγύρεως θέλει ἐκδίδεσθαι πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν τὸ ἀνῆκον πρόγραμμα παρὰ τῶν οἰκιστῶν».

Τὰ ἄρθρα 23 καὶ 25 ἐξαλείφονται.

Ὁ Ἡμέτερος Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Ἰουλίου, 1846.

ΟΘΩΝ.

Ὁ Ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Ἐπὶ τοῦ συνοικισμοῦ τῶν Θρακοβουλγάρων καὶ Σέρβων οἰκιστῶν.

Ἀρθρ. 1.

Συγκροτηθείσης γενικῆς συνελεύσεως κατὰ τὴν 9 Σεπτεμβρίου 1845 εἰς τὸν ἐν τῇ καθέδρᾳ ναὸν τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ἢ Θησεῖον, ἐκ τῶν παρευρεθέντων Θρακῶν, Βουλγάρων καὶ Σέρβων τὴν καταγωγήν, ὅλων πολιτῶν Ἑλλήνων, τῇ συγκαταθέσει καὶ πολλῶν τῶν εἰς διάφορα μέρη διαμενόντων ὁμοφύλων, ἐπίσης πολιτῶν Ἑλλήνων, ἐνεκρίθη ὁμοφώνως δευτέραν ἤδη φοράν, νὰ συνοικισθῶσιν εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ μέρος ἅπαντες οἱ ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι καὶ ἀλλαχοῦ κατοικοῦντες πολῖται Ἕλληνες Θρᾷκες, Βούλγαροι καὶ Σέρβοι τὴν καταγωγήν.

Ἀρθρ. 2. Μέλη τοῦ συνοικισμοῦ δύνανται νὰ ἦναι, ὅσοι ἀνήκοντες ὡς ἐκ τῆς καταγωγῆς καὶ τῆς γεννήσεως εἰς τὰς ῥηθείσας τρεῖς Ἑλληνικὰς φυλὰς τῶν Θρακῶν, Βουλγάρων καὶ Σέρβων καὶ ἀποκτήσαντες τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν, κηρύξουσιν ἀνηκόντως τὴν πρόθεσιν τοῦ νὰ ἀποκατασταθῶσι σταθερῶς μέλη αὐτοῦ.

Ἀρθρ. 3.

Ὁ συνοικισμὸς θέλει πραγματοποιηθῇ εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς Ἑλληνικῆς γῆς, τὸ ὁποῖον οἱ οἰκισταὶ ἤθελον προσδιορίσει ὡς καταλληλότερον.

Περὶ τῆς διοικήσεως τοῦ συνοικισμοῦ.

Ἀρθρ. 4.

Ἡ διεξαγωγὴ ὅλων τῶν ὑποθέσεων τοῦ συνοικισμοῦ ἀνατίθεται εἰς δώδεκα οἰκιστάς, ἐν οἷς εἷς Πρόεδρος καὶ εἷς Ἀντιπρόεδρος, ἐκλεγομένους τὸ πρῶτον ἅπαντας παρὰ τῆς γενικῆς τῶν μελῶν συνελεύσεως ἐν Ἀθήναις.

Ἐκτὸς τῶν οἰκιστῶν καθίστανται 12 συμπληρωτικοὶ καὶ ἰσάριθμοι Σύμβουλοι, ἐκλεγόμενοι καὶ οὗτοι τὸ πρῶτον παρὰ τῆς γενικῆς Συνελεύσεως.

Δὲν ἠμποροῦν νὰ ἦναι οἰκισταί, σύμβουλοι ἢ συμπληρωτικοὶ ἄλλοι, εἰμὴ ὅσοι διαμένουν ἐντὸς τοῦ Κράτους.

Ἀρθρ. 5.

Οἱ οἰκισταὶ ἐκλέγουσιν ἐκ τῶν μελῶν των ἕνα γραμματέα καὶ τριμελῆ ἐπιτροπὴν τοῦ ταμείου, ἀνανεουμένους κατ᾽ ἔτος.

Τὰ ἐξερχόμενα μέλη εἶναι ἐκ νέου ἐκλέξιμα.

Ἀρθρ. 6.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν οἰκιστῶν, συμβούλων καὶ συμπληρωτικῶν εἶναι ἄμισθος, διαρκεῖ δὲ μέχρι τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ συνοικισμοῦ, καὶ τῆς κατὰ τοὺς καθεστῶτας νόμους συστάσεως τῆς δημοτικῆς τῶν συνοικισθησομένων Ἀρχῆς.

Ἀρθρ. 7.

Προσδιορίζεται ἕδρα σταθερὰ τῶν οἰκιστῶν αἱ Ἀθῆναι.

Καθήκοντα τῶν οἰκιστῶν.

Ἀρθρ. 8.

Οἱ οἰκισταὶ συνέρχονται εἰς τακτικὰς συνεδριάσεις τοὐλάχιστον δὶς τοῦ μηνός· αἱ συνεδριάσεις αὐτῶν λογίζονται πλήρεις, ὁσάκις εἶναι παρόντα ἑπτὰ τῶν μελῶν, αἱ δὲ ἀποφάσεις των λαμβάνονται κατ᾽ ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν.

Ἀρθρ. 9.

Ὅλα, ὅσα ἀφορῶσι τὴν πραγματοποίησιν τοῦ συνοικισμοῦ, εἶναι ἀντικείμενα τῶν σκέψεων καὶ ἀποφάσεων τῶν οἰκιστῶν· ἰδίως δὲ φροντίζουσι.

α). Περὶ τῆς αὐξήσεως τῶν μελῶν αὐτοῦ·

β). Περὶ ἀνευρέσεως τῶν πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν συνοικιζομένων ἀπαραιτήτων πόρων·

γ). Περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ καταλληλοτέρου διὰ τὸν συνοικισμὸν τόπου· καὶ

δ). Περὶ ἀνεγέρσεως τῶν προκαταρκτικῶν, θρησκευτικῶν, ἐκπαιδευτικῶν καὶ διοικητικῶν καταστημάτων.

Ἀρθρ. 10.

Οἱ οἰκισταὶ ἀναφέρονται εἰς τὴν Κυβέρνησιν περὶ ὅλων τῶν νομίμων συμφερόντων τοῦ συνοικισμοῦ καὶ ἐξαιτοῦνται τὴν προστασίαν καὶ τὴν συνδρομήν της.

Ἀρθρ. 11. Συνδέουσι σχέσεις μὲ τὰ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας μέλη τοῦ συνοικισμοῦ, ὡς καὶ μὲ πάντα ὁμογενῆ, πρὸς ἐπίτευξιν συντελεστικῶν μέσων ἐπὶ τούτῳ

α). Σχηματίζουσι τοπικὰς ἐφορείας·

β). Διορίζουσιν ἐπιτίμους προέδρους καὶ ἀντιπροέδρους ἐκ τῶν διακριθέντων ὡς ἐκ τοῦ ζήλου καὶ τῶν χρηματικῶν καταβολῶν διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ συνοικισμοῦ.

Ἀρθρ. 12.

Οἱ οἰκισταὶ εἰσπράττουσι διὰ τῆς τριμελοῦς ἐπιτροπῆς τοῦ ταμείου τὰς μηνιαίας χορηγίας τῶν μελῶν τοῦ συνοικισμοῦ καὶ τὰ δωρήματα τὰ πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ συνοικισμοῦ χορηγούμενα παρὰ τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους μελῶν, ὡς καὶ παντὸς ὁμογενοῦς.

Ἡ μηνιαία χορηγία δι᾽ ἕκαστον μέλος προσδιορίζεται κατ᾽ ἐλάχιστον ὅρον εἰς λεπτὰ πεντήκοντα· μέτρον δὲ τῆς χορηγίας τῶν εὐπορούντων εἶναι ἡ προαίρεσις ἑκάστου.

Οἱ ἀποδεδειγμένως ἐνδεεῖς ἀπαλλάττονται πάσης χρηματικῆς συνδρομῆς.

Ἀρθρ. 13. Οἱ οἰκισταὶ λαμβάνουσιν ἰδιαιτέραν πρόνοιαν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων μελῶν τοῦ συνοικισμοῦ, χορηγοῦντες εἰς αὐτὰ πᾶσαν δυνατὴν προστασίαν καὶ βοήθειαν· ἰδίως δὲ θέλουσι φροντίζει περὶ τῆς θεραπείας αὐτῶν ἐν καιρῷ ἀσθενείας.

Ἀρθρ. 14. Χορηγοῦσιν ὡσαύτως εἰς τὰ μέλη τοῦ συνοικισμοῦ τὰ ἀπαιτούμενα πιστοποιητικά, ὁσάκις ζητηθῶσι τοιαῦτα.

Ἀρθρ. 15. Συντάττουσι τακτικῶς τὸν μηνιαῖον προϋπολογισμὸν τῶν ἀπαιτουμένων ἐξόδων διὰ τὸν ἀκόλουθον μῆνα, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ γίνονται αἱ δαπάναι, αἵτινες θέλουν περιορίζεσθαι πάντοτε εἰς τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα.

Ἀρθρ. 16. Ἐὰν διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ συνοικισμοῦ ἤθελε χρειασθῇ νὰ ἀγορασθῶσι γαῖαι, οἱ οἰκισταὶ δύνανται, εἴτε διὰ δανείων, εἴτε διὰ μερίδων, ἐὰν δὲν ἤθελον ὑπάρχει ἄλλα κεφάλαια διαθέσιμα, νὰ πορισθῶσι τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς τοῦτο χρηματικὰ μέσα ἐπὶ τῇ ὑποθήκῃ τῶν ἀγορασθησομένων γαιῶν καὶ τῇ ἐγγυήσει ὅλων τῶν συνοικιζομένων, ἑκάστου κατὰ τὸ ἐπιβάλλον αὐτῷ μέρος.

Ἀρθρ. 17. Τὴν διανομὴν τῶν οἰκοπέδων τῆς ἀνεγερθησομένης τῶν συνοικιζομένων πόλεως θέλουσιν ἐνεργήσει οἱ οἰκισταὶ διὰ κλήρου ἐπὶ τῇ βάσει κανονικοῦ σχεδίου· ἀλλὰ τὰ οἰκόπεδα τῆς πρώτης σειρᾶς τῆς ἀγορᾶς, ὡς καὶ ἄλλων σειρῶν κειμένων ἐπὶ τῶν πρωτίστων ὁδῶν, θέλουν παραχωρηθῇ ἐπὶ δημοπρασίας εἰς τὸν πλειοδότην εἰς λογαριασμὸν τοῦ συνοικισμοῦ. Δὲν συγχωρεῖται ὅμως εἰς τὸ αὐτὸ μέλος νὰ ἀγοράσῃ πλειότερα τοῦ ἑνὸς ἐκ τῶν τοιούτων οἰκοπέδων.

Ἀρθρ. 18. Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως ἢ παραιτήσεως ἑνὸς τῶν συμβούλων ἢ τῶν συμπληρωτικῶν, οἱ οἰκισταὶ διορίζουσι τὸν ἀντικαταστάτην αὐτοῦ ἐκ τῶν μελῶν πάντοτε τοῦ συνοικισμοῦ. Τὸ αὐτὸ πράττεται, καὶ ὁσάκις σύμβουλος ἢ συμπληρωτικὸς ἀπομακρυνθῇ τῆς ἕδρας τῶν οἰκιστῶν ὑπὲρ τοὺς τρεῖς μῆνας, καὶ ὑπὲρ τὰς δεκαπέντε ἡμέρας, ἐὰν ὁ συμπληρωτικὸς ἀναπληροῖ προσωρινῶς θέσιν οἰκιστοῦ.

Ἀρθρ. 19. Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως ἢ παραιτήσεως ἑνὸς τῶν οἰκιστῶν ὁ πρῶτος τῶν συμπληρωτικῶν, κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐκλογῆς ἢ τοῦ διορισμοῦ, προσκαλεῖται καὶ καταλαμβάνει σταθερῶς τὴν θέσιν αὐτοῦ.

Ἐὰν δὲ τις τῶν οἰκιστῶν ἀπομακρυνθῇ τῆς ἕδρας αὐτῶν ὑπὲρ τὸν μῆνα, ἀναπληροῖ τοῦτον μέχρι τῆς ἐπανόδου του ὁ πρῶτος τῶν συμπληρωτικῶν, κατὰ τὴν εἰς τὸν προηγούμενον παράγραφον τάξιν.

Ἀρθρ. 20. Καθίσταται ἐτησία πανήγυρις τὴν 21 Μαΐου, εἰς τὴν ὁποίαν συνέρχονται ὅλα τὰ παρόντα μέλη τοῦ συνοικισμοῦ καὶ τιμῶσιν αὐτὴν μὲ διαφόρους ἀγῶνας κατὰ τὰ πατρῷα ἔθιμα, ἀφ᾽ οὗ προηγηθῇ ἡ ἔκθεσις τῶν ἐντὸς τοῦ ἔτους ἐργασιῶν τῶν οἰκιστῶν· ἡ ἔκθεσις αὕτη δημοσιεύεται μετὰ ταῦτα διὰ τοῦ τύπου.

Περὶ τῆς Πανηγύρεως θέλει ἐκδίδεσθαι πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν τὸ ἀνῆκον πρόγραμμα παρὰ τῶν οἰκιστῶν.

Περὶ τῶν μελῶν τοῦ συνοικισμοῦ.

Ἀρθρ. 21. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 μέλη τοῦ συνοικισμοῦ ὀφείλουσι νὰ πληρώνωσι τακτικῶς τὰς μηνιαίας χορηγίας εἰς τὸ ταμεῖον τῶν οἰκιστῶν ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς.

Ἀρθρ. 22. Ἕκαστον μέλος τοῦ συνοικισμοῦ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τοὺς οἰκιστὰς προφορικῶς ἢ ἐγγράφως γνώμας ἀφορώσας τὴν πρόοδον τοῦ συνοικισμοῦ· ἀπόκειται δὲ εἰς τοὺς οἰκιστὰς νὰ παραδεχθῶσιν, ἢ μή, ταύτας.

Ἀρθρ. 23. Ὁσάκις μέλος ἢ μέλη τοῦ συνοικισμοῦ προσκαλοῦνται ὑπὸ τῶν οἰκιστῶν δι᾽ ὑπηρεσίαν τινὰ τοῦ συνοικισμοῦ, ὀφείλουν νὰ συντρέχωσιν αὐτοὺς προθύμως.

Περὶ τῶν Συμβούλων.

Ἀρθρ. 24. Οἱ Σύμβουλοι εἶναι βοηθοὶ τῶν οἰκιστῶν, καὶ ὡς τοιοῦτοι προσκαλοῦνται εἰς τὰς συνεδριάσεις των καὶ γνωμοδοτοῦσι περὶ ὅλων τῶν συζητουμένων ἀντικειμένων, ἀλλὰ δὲν ἔχουσι ψῆφον.

Ἀρθρ. 25. Ὁσάκις οἱ σύμβουλοι ἐπιφορτίζονται ὑπὸ τῶν οἰκιστῶν ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν τοῦ συνοικισμοῦ, ὀφείλουσι νὰ τὴν ἐκπληρῶσι προθύμως.

Περὶ τοῦ Προέδρου.

Ἀρθρ. 26. Ὁ Πρόεδρος τῶν οἰκιστῶν ἔχει τὰ ἑξῆς καθήκοντα·

α) Συγκαλεῖ εἰς τὰς τακτικὰς καί, ὁσάκις ἡ χρεία τὸ καλέσῃ, εἰς ἐκτάκτους συνεδριάσεις τοὺς οἰκιστάς.

β) Προεδρεύει τὰς συνεδριάσεις, ἐκθέτει τὰ ἀντικείμενα τῆς συσκέψεως, διευθύνει τὰς συζητήσεις, κηρύττει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας, καὶ ἐν περιπτώσει διχοψηφίας φέρει τὴν νικῶσαν·

γ) Ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις τῶν οἰκιστῶν, ἐκδίδει τὰ ἀναγκαῖα προγράμματα καὶ τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ταμείου, καὶ ἐν γένει ὑπογράφει πᾶν δίπλωμα, πιστοποιητικὸν ἢ ἔγγραφον ἐκδιδόμενον ἐν ὀνόματι τῶν οἰκιστῶν·

δ) Ἐξελέγχει, ὁσάκις τὸ κρίνει ἀναγκαῖον, τὴν κατάστασιν τοῦ ταμείου καὶ ὑποβάλλει εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν οἰκιστῶν τὰς παρατηρήσεις του·

ε) Κρατεῖ τὴν ἀλληλογραφίαν μὲ τὴν Κυβέρνησιν, μὲ τὰς τοπικὰς ἐφορείας καὶ ἐν γένει μὲ ὅσα πρόσωπα ἤθελεν ὑπαγορεύσει ἡ ἀνάγκη τοῦ συνοικισμοῦ·

ς). Συγκαλεῖ διὰ προγράμματος εἰς τὴν ἐτησίαν πανήγυριν καὶ προεδρεύει τῆς συναθροίσεως ταύτης.

Ἀρθρ. 27. Εἰς περίπτωσιν ἀσθενείας, ἀπουσίας ἢ ἄλλου κωλύματος τοῦ προέδρου ὁ ἀντιπρόεδρος ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ.

Ἀρθρ. 28. Ἐν περιπτώσει δὲ ἀσθενείας, ἀπουσίας ἢ ἄλλου κωλύματος τοῦ προέδρου συνάμα καὶ τοῦ ἀντιπροέδρου οἱ οἰκισταὶ ἐκλέγουν τὸν ἀναπληρωτὴν ἐκ τῶν ἰδίων μελῶν.

Περὶ τοῦ Γραμματέως.

Ἀρθρ. 29. Τὰ ἔργα τοῦ Γραμματέως εἶναι τὰ ἐφεξῆς·

α). Συντάττει τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τῶν οἰκιστῶν, τὰ ὁποῖα εἰς πᾶσαν συνεδρίασιν ὑπογράφονται ὑπ᾽ αὐτῶν·

β). Συντάττει καὶ προσυπογράφει ὅλα τὰ ἔγγραφα τὰ ἐκδιδόμενα ὑπὸ τοῦ Προέδρου·

γ). Κρατεῖ τὸ Μητρῷον τῶν μελῶν τοῦ συνοικισμοῦ, ἐγγράφει ἕκαστον παρουσιαζόμενον πρὸς ἐγγραφὴν μέλος καὶ δηλοποιεῖ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ταμείου τὰ καταγραφόμενα νέα μέλη τοῦ συνοικισμοῦ·

δ). Κρατεῖ τὴν σφραγῖδα τῶν οἰκιστῶν·

Ἡ σφραγὶς φέρει ἐν τῷ μέσῳ μὲν δέσμην ἀκοντίων, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁποίων ὑψοῦται πέλεκυς δίστομος, πρὸς δεξιὰ ἠφαίστειον ὄρος, ἐξ εὐωνύμων πρώραν χαλκεμβόλου τριήρους καὶ κάτωθεν Λέοντα, ἐπιγραφὴν δὲ «Οἰκισταὶ Θρακῶν Βουλγάρων καὶ Σέρβων».

Περὶ ἐπιτροπῆς τοῦ ταμείου.

Ἀρθρ. 30. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ταμείου κρατεῖ τὸ ὀνοματολόγιον τῶν μελῶν τοῦ συνοικισμοῦ, εἰσπράττει τὰς μηνιαίας χορηγίας καὶ παντὸς εἴδους δωρήματα ἐπὶ ἀποδείξει διπλοτύπῳ· ἐνεργεῖ τὰς διατασσομένας διὰ τοῦ Προέδρου δαπάνας ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μηνιαίου προϋπολογισμοῦ καὶ κρατεῖ τὰ ἀναγκαῖα πάσης πράξεως τῆς βιβλία.

Ἀρθρ. 31. Δεκαπέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἐτησίας πανηγύρεως συντάττει καὶ παραδίδει εἰς τὸν Πρόεδρον τὸν ἐτήσιον ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

Ἀρθρ. 32. Τὰ συναζόμενα χρήματα εἰσέρχονται εἰς ἓν τούτῳ κιβώτιον ἔχον τρεῖς κλεῖδας, τῶν ὁποίων μίαν κρατεῖ ἕκαστον μέλος, τὸ δὲ κιβώτιον παρακατατίθεται εἰς ἓν τῶν μελῶν, τὸ ὁποῖον ἤθελον προσδιορίσει οἱ οἰκισταί.

Ἐὰν ὑπάρχωσιν ἱκανὰ χρηματικὰ κεφάλαια, οἱ οἰκισταὶ δύνανται νὰ τὰ τοκίσωσι μὲ τὸν ἐπωφελέστερον τρόπον.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

Ἀρθρ. 33. Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως ἢ παραιτήσεως τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Ἀντιπροέδρου συνέρχονται εἰς ἓν οἱ οἰκισταί, οἱ σύμβουλοι καὶ οἱ συμπληρωτικοί, καὶ ἐκλέγουσι δι᾽ ἀπολύτου πλειονοψηφίας τὸν νέον Πρόεδρον ἢ Ἀντιπρόεδρον· ἡ πρᾶξις τῆς ἐκλογῆς ταύτης δημοσιεύεται ἀμέσως διὰ τοῦ τύπου.

Ἀρθρ. 34. Ὁ παρὼν κανονισμός, συγκείμενος ἐξ ἄρθρων 34 θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς βασιλικῆς Κυβερνήσεως, εὐθὺς δὲ μετὰ τὴν ἔγκρισιν ὁ μὲν κανονισμὸς θέλει τυπωθῇ εἰς διάφορα φυλλάδια καὶ διανεμηθῇ, εἰς οὓς ἀνήκει, οἱ δὲ οἰκισταὶ θέλουν κάμει ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν των

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Σεπτεμβρίου 1845.

ριδα τοῦ Ἰανσενισμοῦ, καὶ ἀφήρπασαν τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν κατάστασιν πολλῶν δεισιδαιμόνων τιμίων ἀνθρώπων.

Τὸ 1643, ἡ Μελίτη ἀγανακτεῖ διὰ τὴν διαφθορὰν καὶ διὰ τὰς ἁρπαγάς των, καὶ τοὺς ἀποβάλλει.

Τὸ 1646, χρεωκοποῦν δολίως εἰς τὴν Σεβίλλην καὶ καταστρέφουν ἀθλίως πολλὰς οἰκογενείας. Ἐχρεωκόπησαν ὁμοίως καὶ δεύτερον ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας.

Τὸ 1713, ὁ Ἰησουΐτης Ἰουβένσης ἐκατάταξε μετὰ τῶν μαρτύρων τοὺς φονεῖς τῶν βασιλέων· καὶ οἱ ἄρχοντες ἔκαυσαν τὸ σύγγραμμά του.

Τὸ 1723, ὁ μέγας Πέτρος δὲν εὑρίσκει ἀσφάλειαν τοῦ προσώπου του, καὶ τρόπον νὰ ἡσυχάσῃ τὴν ἐπικράτειάν του, εἰμὴ ἐξορίζων τοὺς Ἰησουΐτας.

Τὸ 1728, ὁ Μπεῤῥουγὲρ μεταβάλλει εἰς μυθιστορίαν τὴν ἱστορίαν τοῦ Μωϋσέως, καὶ παρασταίνει τοὺς πατριάρχας ὁμιλοῦντας τὴν γλῶσσαν τῆς γυναικολατρείας καὶ ἀσωτείας.

Τὸ 1730, ὁ σκανδαλοποιὸς Τουρνεμὶν κηρύττει ἐπ᾽ ἐκκλησίας ὅτι εἶναι ἀμφίβολον, ἂν τὸ Εὐαγγέλιον εἶναι ἁγία Γραφή.

Τὸ 1755, οἱ Ἰησουΐται τῆς Παραγουάης ὁδηγοῦν τοὺς ὑπηκόους νὰ πολεμήσουν τοὺς νομίμους βασιλεῖς των.

Τὸ 1757, ἐπιβουλεύεται τὸν Λουδοβῖκον ΙΕ. ἄνθρωπός τις, ὁ ὁποῖος ἔζησεν εἰς τοὺς Ἰησουΐτας, εὗρεν ὑπεράσπισιν καὶ ἐσύστησεν εἰς πολλὰ ὁσπίτια ἀπὸ αὐτούς· τὸν αὐτὸν χρόνον ἐκδίδουν κλασικόν τινα συγγραφέα των καὶ διδάσκουν τὴν δολοφονίαν τῶν βασιλέων· αὐτὸ τοῦτο ἔπραξαν καὶ τὸ 1610 μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Ἐῤῥίκου Δ. καὶ εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις ἔδειξαν τὴν αὐτὴν διαγωγήν.

Τὸ 1758, οἱ Ἰησουΐται Μαλαγρίδος, Μάθος καὶ Ἀλέξανδρος συνομνύουν, καὶ δολοφονεῖται ὁ βασιλεὺς τῆς Πορτογαλλίας.

Τὸ 1759, ἐξορίζονται ἀπὸ τὴν Πορτογαλλίαν αὐτὰ τὰ μοναχικὰ φονικὰ στρατεύματα.

Τὸ 1761, ὁ Ἰησουΐτης Λαβαλὲτ κατέστησε μονοπωλεῖον τὸ ἐμπόριον τῆς Μαρτινίκας, καὶ ἀπειλεῖ τὸν παντελῆ ὄλεθρον τῶν μετ᾽ αὐτοῦ ἐμπορευομένων, χρεωκοπῶν δολίως· ὅλοι δὲ οἱ Ἰησουΐται ἐκηρύχθησαν ἀπὸ τὰ δικαστήρια τῆς Γαλλίας ἀλληλέγγυοι τοῦ Λαβαλέτ· ἔκτοτε ἐγνωρίσθη ἡ νομοθεσία των, καὶ κατηγορήθη τὸ τάγμα των.

Ἰδοὺ αἱ κυρίαι ἐποχαὶ τοῦ Ἰησουϊτισμοῦ, εἰς ἑκάστην τῶν ὁποίων εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ προσθέσῃ τις καὶ ἄλλας παρομοίας· τάχα ¡πόσα ἐγκλήματα ἄγνωστα συνάγονται ἀπὸ τὴν πληθὺν ταύτην τῶν ἐγνωσμένων; Αὐτὰ μ᾽ ὅλον τοῦτο ἀρκοῦσι ν᾽ ἀποδείξωσιν ὅτι εἰς διάστημα διακοσίων χρόνων δὲν ὑπάρχουν εἰς τὸν κόσμον ἐγκλήματα, τὰ ὁποῖα τὸ εἶδος τοῦτο τῶν ἀνθρώπων δὲν ἔπραξαν· οὔτε ὑπάρχουν διεφθαρμέναι διδασκαλίαι, τὰς ὁποίας δὲν ἐκήρυξαν εἰς τὰ συγγράμματά των. Εἰς τὸ ἐπιγραφόμενον, Βεβαιότητες, δημοσιευθὲν τὸ 1762 ἐξ ἀποφάσεως τῆς συγκλήτου τῶν Παρισίων, βλέπει τις φρικτὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα οἱ θεολόγοι των ἐκήρυξαν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ τάγματος. Ὁμιλοῦντες περὶ συμωνίας, βλασφημίας, ἱεροσυλίας, μαγείας, ἀσεβείας, ἀστρολογίας, ἀσελγείας πορνείας, παιδεραστίας, ἐπιορκίας, ψεύδους, ψευδομαρτυρίας, παραβάσεως κριτῶν, κλοπῆς, φόνου, αὐτοχειρίας, μοιχίας καὶ βασιλοκτονίας, προσβάλλουν ἀναφανδὸν τὰς ἀρχὰς τὰς πλέον ἱεράς, καὶ τείνουν εἰς τὸ νὰ καταλύσουν τὸν φυσικὸν νόμον, νὰ καταστήσουν ἀμφίβολον τὴν πίστιν τῶν ἀνθρώπων πρὸς ἀλλήλους, νὰ κόψουν ὅλους τοὺς δεσμοὺς τῆς πολιτικῆς κοινωνίας διορίζοντες τὴν παράβασιν τῶν νόμων της, νὰ πνίξουν κάθε αἴσθημα φιλανθρωπίας μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, νὰ μηδενίσουν τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν, νὰ προξενοῦν ταραχάς, καὶ νὰ κατερημοῦν τὰ βασίλεια διδάσκοντες τὴν βασιλοκτονίαν, νὰ κρημνίσουν τὰ θεμέλια τῆς ἀποκαλύψεως, καὶ ν᾽ ἀντικαταστήσουν εἰς τόπον τοῦ χριστιανισμοῦ κάθε εἶδος δεισιδαιμονίας.

Ἐγκυκλοπαιδεία. Τομ. ΙΙΙ. ἀρθ. Ἰησουΐται (jesuites).

Σ. Σ. Ἰδοὺ περὶ ποίων ἀνθρώπων, περὶ ποίας ἑταιρίας, ἀπεφάνθη ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ὁ Πρωθυπουργὸς Κωλέττης, ὅτι δὲν ἔχει δυσκολίαν τινὰ περὶ τῆς ἀδείας τῆς εἰσόδου των ἐν τῇ Ἑλλάδι! ἰδοὺ μ᾽ ὁποίαν μᾶς προικίζει ὁ ἄνθρωπος οὗτος Ἰησουϊτικὴν ἐπιδημίαν κακούργων καὶ λῃστῶν!

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ὁ συζητούμενος προϋπολογισμὸς τοῦ 1846, προσδιωρισμένος, ὡς εἶναι γνωστόν, εἰς Δρ. 14,500,000. ἐν ᾧ ὁ τοῦ 1845 περιωρίζετο πρωτοτύπως εἰς Δρ. 11,500,000, καταντᾷ νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν 15,000,000 διὰ τῶν γινομένων ὁλονὲν προσθηκῶν ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ διὰ τῶν ζητουμένων συμπληρωτικῶν πιστώσεων ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν. Ὅτε τὸ Ὑπουργεῖον ἐπαρουσίασε τὸν προϋπολογισμὸν αὐτὸν τῶν δεκατεσσάρων καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίων, ὅλοι εἴπον καὶ ὁ ἀνεξάρτητος Τύπος ἐδημοσίευσεν, ὅτι ὁ πλεονασμὸς οὗτος ἀποβλέπει εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ μὴ ὑπάρξῃ περίσσευμά τι εἰς τὸ Ταμεῖον, δυνάμενον νὰ δώσῃ χώραν εἰς ἀπαιτήσεις ἀπέναντι τῶν ὀφειλομένων ἐξαμηνιαίων πληρωμῶν τοῦ δανείου. Ἀλλ᾽ ἡμεῖς θεωροῦμεν ὑπάρχοντα ἀνώτερον τούτου καὶ γενικώτερον ἄλλον σκοπόν· δὲν περιορίζομεν τὸ ζήτημα εἰς τὸ χρηματικὸν μόνον· βλέπομεν προφανῶς τὴν πρόθεσιν κατ᾽ αὐτῆς τῆς Μεταβολῆς τοῦ 7βρίου. Βεβαίως ὅσῳ εἶναι ἀληθές, ὅτι καὶ αἱ Ἐπαρχίαι ἐσωτερικῶς καὶ αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις ἐξωτερικῶς κατέκρινον αὐστηρῶς τὴν ξενοκρατίαν διὰ τὰς ἀνίσους πρὸς τὴν κατάστασιν τοῦ Ταμείου δαπάνας· ὅσῳ ἐπίσης εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἓν τῶν μεγάλων ἐλατηρίων καὶ τῶν ἐθνικῶν μέτρων τῆς Μεταβολῆς ἦτο ἡ δυνατὴ οἰκονομία καὶ ἡ ἐλάττωσις τῶν δημοσίων ἐξόδων, καθ᾽ ἃς περὶ τούτου ἔκαμε πολυειδεῖς ἐξηγήσεις ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις· τόσῳ προκύπτει ἀναντίρρητον, ὅτι καὶ αἱ Ἐπαρχίαι καὶ αἱ ἐγγυήτριαι τοῦ δανείου Δυνάμεις προκαλοῦνται διὰ τοῦ προκειμένου προϋπολογισμοῦ νὰ ἐπικρίνωσιν ὡς ψευδῆ καὶ νὰ ἀποδοκιμάσωσιν ὡς ἀσύμφορον τὴν γενομένην Μεταπολίτευσιν, καθὸ πολυδάπανον, καθὸ βαρυτέραν τοῦ πρὸ αὐτῆς συστήματος τοῦ 1842, τὸ ὁποῖον κατεβίβασε περιορίσαν τὰ ἔξοδα εἰς ἕνδεκα μόνα ἑκατομμύρια.

Ἰδοὺ ὁ κυριεύων καταχθόνιος σκοπὸς τοῦ πρωτοτύπου προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου καὶ τῶν ἀδιακόπως ἐπισωρευομένων εἰς αὐτὸν προσθηκῶν! Ἐκτὸς δὲ πάσης ἄλλης περιστάσεως μόνη ἡ παροῦσα ἱκανὴ εἶναι νὰ ἀνακαλύψῃ τὸν λόγον, δι᾽ ὃν καὶ ἡ διοικητικὴ καὶ ἡ ὑγειονομικὴ καὶ ἡ οἰκονομικὴ ὑπηρεσία ἐπεβαρύνθη μὲ μεγαλήτερα ἔξοδα, ὡς καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ κεφάλαια τῶν διαφόρων εἰδῶν ἐξόδων. Τίς ἀρνεῖται τὴν σήμερον, ὅτι τὸ μικρὸν Ἑλληνικὸν Κράτος δύναται νὰ διοικηθῇ καὶ μὲ ὀλιγώτερα τῶν δέκα ἑκατομμυρίων, ὅταν διέπωσι τὴν Ἐξουσίαν ὄχι Κωλέτται καὶ Μοσχομάγκαι καὶ Ἰησουϊτισμός, ἀλλ᾽ ἄνδρες σεβόμενοι ἑαυτοὺς καὶ θεωροῦντες τὴν Μεταπολίτευσιν ὄχι ὡς μέσον καταστροφῆς τοῦ τόπου διὰ τοῦ τόπου, ὄχι ὡς μεταλλεῖον ἁρπαγῶν, ἀλλ᾽ ὡς μέσον σωτήριον ὑπὲρ τοῦ τόπου διὰ τῆς ἀσφαλείας τῶν ἐθνικῶν ἐλευθεριῶν καὶ τῆς οἰκονομίας;

Διὰ τοῦ Ἀριθ. 710 καὶ ἑπομένως ἐδημοσιεύσαμεν τὰ περὶ τοῦ Σταματιάδου, ἢ τὰ περὶ τῆς ἀποπειραθείσης δολοφονίας τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἡγεμόνος τῆς Σάμου Κυρίου Σ. Βογορίδου. Ἕως ἐδῶ διεπραγματεύθημεν ἁπλοῦν τὸ ἱστορικὸν τῆς περιστάσεως ταύτης. Ἀλλ᾽ ἤδη βεβαιοῦνται γεγονότα ἄλλα, δίδοντα χαρακτῆρα διάφορον καὶ γενικώτερον εἰς τὸ συμβὰν τοῦτο.

Γνωστὸν εἶναι, ὅτι μετὰ τὴν εὔφημον ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀποπομπὴν τοῦ Σταματιάδου, γενομένην τῷ 1842, ὁ Κ. Κωλέττης ἐν Παρισσίοις ὤν, ἐσύστησε τοῦτον πρὸς τὸν Κ. Θιέρ, ὡς ἱκανὸν μεταφραστήν, ἑνὸς πολιτικοῦ συγγράμματος τούτου. Μετὰ ταῦτα, ἡ ἐπὶ τοῦ ὑπουργείου Μαυροκορδάτου, ὁ Κ. Πισκατώρυς, Πρέσβυς τῆς Γαλλίας, ἀπῄτησε τὸν διορισμὸν τοῦ Σταματιάδου ὡς δικαστοῦ· ἐναντιωθέντος δὲ τοῦ Μαυροκορδάτου, ὡς μὴ δυναμένου νὰ παραδεχθῇ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀνθρώπων καταδεδικασμένον εἰς θάνατον ὑπὸ τῶν δικαστηρίων τῆς πατρίδος του Σάμου, ὁ Κ. Πισκατώρυς κατώρθωσε διὰ τοῦ Α. Λοντίδου, ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, τὸν διορισμὸν τοῦ Σταματιάδου εἰς Ἀντεισαγγελέως. Πρὸ ὀλίγου ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρέσβυς τῆς Γαλλίας ἐζήτησε παρὰ τοῦ Κ. Βογορίδου τὴν ἄδειαν τοῦ νὰ ἐπιστρέψῃ ὁ Σταματιάδης εἰς τὴν πατρίδα του Σάμον. Ὁ Ἡγεμὼν ἠρνήθη προτείνων, τὴν ὁποίαν φέρει οὗτος ἐπὶ τοῦ τραχήλου του καταδίκην. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἄρνησιν ταύτην ὁ Γάλλος Ναύαρχος Κ. Τουρπὲν μεταφέρει ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος του τὸν Σταματιάδην εἰς Σάμον. Ἡ ἐκεῖ Ἐξουσία, ἅμα μαθοῦσα τὴν ἄφιξιν τούτου, ἔσπευσε περὶ τῆς συλλήψεως του· ὁ δὲ ναύαρχος Τουρπὲν προστατεύει καὶ ἐπαναφέρει τοῦτον εἰς Πειραιᾶ διὰ Γαλλικοῦ πλοίου. Παρετηρήθη, ὅτι κατὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ Σταματιάδου εἰς Σάμον, ὑπῆρχον ἐν τῇ Πάτμῳ ἓξ πλοῖα Ἑλληνικὰ λόγῳ καταδιώξεως τῶν πειρατικῶν, περιπλεούσης καὶ τῆς Κορβέτας ὁ Λουδοβῖκος εἰς τὰ παράλια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ὁ Σταματιάδης ἐν τοσούτῳ μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν· ἀλλ᾽ ἀποτυχούσης τῆς δολοφονίας τοῦ ἐκεῖ Ἡγεμόνος τῆς Σάμου, ἀνετράπησαν ὅλα, τὰ δὲ πλοῖα νὰ ἐπιστρέψωσι διετάχθησαν, ὡς μὴ ὑπαρχόντων τῶν πειρατικῶν πλέον.

Τὴν περίστασιν ταύτην συνδυάζων τις μὲ τὰ περὶ λῃστρικῶν κινημάτων ἐν τοῖς Μεθορίοις καὶ τὴν σύστασιν τῆς Χρηστιδικῆς ἑταιρίας ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ συνοικισμοῦ τῶν Θρακοβουλγάρων καὶ Σέρβων, ἐξάγει σχέδιον γενικώτερον, τὸ ὁποῖον ὑποβόσκεται, εἰ καὶ ἀπήντησεν ἄχρι τοῦδε τὴν ἀποτυχίαν εἰς πᾶν βῆμα.

Εἰς τὴν Γαλλίαν ἔγειναν γνωσταὶ 280 ἐκλογαὶ Βουλευτῶν τῆς συντηρητικῆς μερίδος καὶ 173 Βουλευτῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ἐκ τῆς συντηρητικῆς μερίδος 55 Βουλευταὶ δὲν ἐπαρουσιάσθησαν εἰς τὰς ἐκλογὰς καὶ ἑπομένως δὲν ἐξελέχθησαν· ἐκ δὲ τῆς ἀντιπολιτεύσεως 57 δὲν ἐπαρουσιάσθησαν καὶ δὲν ἐξελέχθησαν.

Οἱ συντηρητικοὶ ἀριθμοῦσιν 71 νέους Βουλευτάς, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ὁ Κασιμὶρ Περιέρος, ὅστις παρῃτήθη εὐθύς· ἐκ τούτων 34 ἀντικατέστησαν Βουλευτὰς συντηρητικοὺς καὶ 47 Βουλευτὰς τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Τέλος πάντων οἱ συντηρητικοὶ ἀριθμοῦσι μίαν διπλῆν ἐκλογήν, τὴν τοῦ Κ. Σαλβανδῆ, καὶ κερδίζουσι τὸ ὅλον 48 ἐκλογάς.

Ἡ δὲ ἀντιπολίτευσις ἀριθμεῖ 27 νέους Βουλευτάς· ἐκ τούτων 9 ἀντικατέστησαν Βουλευτὰς τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ 19 Βουλευτὰς τῆς συντηρητικῆς μερίδος, μὴ ἐκλεγθέντας.

Ἡ συντηρητικὴ μερὶς χάνει 23 ἐκλογὰς καὶ κερδίζει 48. Ἐπὶ 457 Βουλευτῶν, 289 ἀνήκουσιν εἰς τὴν συντηρητικὴν μερίδα καὶ 168 εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν.

Παραδόξως κατεσχέθη ὁ Ἀριθ. 330 τῆς Ἐλπίδος, ὡς περιέχων «προσευχὴν Βουλευτοῦ Μοσχομαγκίτου ἐν ὥρᾳ κατανύξεως». Ἡ αὐτὴ Ἐλπὶς διὰ τοῦ ἑπομένου Ἀριθμοῦ 331 ἀναπτύσσεται ἱκανῶς ἐπὶ τῆς γενομένης κακίστης παρεξηγήσεως ὑπὸ τοῦ Ἀντεισαγγελέως.

— Βεβαιοῦται ἡ ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου παραδοχὴ τῆς γενναίας παραιτήσεως τοῦ φρονίμου Νομάρχου Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος Κυρίου Δούκα Κωνσταντίνου. Διὰ τοῦ ἑπομένου φύλλου ἐξηγούμεθα.

— Ὁ παυθεὶς ἀπὸ τοῦ ἐν Σύρῳ Πρωτοδικείου Δικαστὴς Κύριος Β. Βρυζάκης ἀντικατέστη ὡς τοιοῦτος εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Μεσσηνίας. Καὶ ὡς τίμιος καὶ ὡς κάτοχος νομικῶν γνώσεων καὶ ὡς ἀμερόληπτος ὁ Κ. Βρυζάκης θέλει, ἐλπίζομεν, διαπρέψει καὶ εἰς τὴν Μεσσηνίαν, διανέμων ἐξίσου τὴν δικαιοσύνην πρὸς ὅλους.

— Ἡ ἀναίρεσις τοῦ ἐν Σύρῳ Εἰσαγγελέως περὶ ἀρμοδιότητος τῶν Ἐνόρκων διὰ τὰς δίκας τοῦ Τύπου κατὰ τὸν νόμον τοῦ 1837 ἐδικάσθη πρὸ ἡμερῶν ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου. Οἱ ὑπὲρ τῆς Καρτερίας συνήγοροι Κύριοι Καλλιγᾶς, Πήλικας, Τριανταφύλλης καὶ Ῥενιέρης ὡμίλησαν, ὡς ἦτο ἑπόμενον, διὰ πάσης ἐμβριθείας, ὑποστηρίζοντες τὴν περὶ ἀναρμοδιότητος ἀπόφασιν τῶν Συνέδρων. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἀρείου Πάγου δὲν ἐξεδόθη εἰσέτι.

— Μεταβαίνων εἰς Παρισσίους ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν ἀντιπαρῆλθε τὴν νῆσον Ζακύνθου λοξοδρομήσας ὁ Κ. Πισκατώρυς. Θέλομεν γνωστοποιήσει περίεργά τινα διὰ τοῦ ἑπομένου φύλλου.

— Χθὲς ἐτελείωσεν ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν. Λείπονται ἤδη μόνοι οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν. Ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ Ἐπιτροπὴ δὲν παρεδέχθη τὰς ζητουμένας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ποσότητας διὰ τοὺς Ἐπιθεωρητὰς καὶ ἄλλα γεγονότα ἔξοδα, ὥστε εἰς βάρος αὐτοῦ πίπτουσι πλέον τῶν Δρ. 100,000. Καὶ Κωλέττης καὶ Πλειονοψηφία τείνουσιν εἰς τὴν παῦσιν τοῦ Κ. Πονηροπούλου. Ἀλλ᾽ ἄρά γε αἴτιος τῆς ἀθλίας σημερινῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων τῆς πατρίδος αἴτιος εἶναι ὁ Κ. Πονηρόπουλος, ἢ ὁ Κ. Κωλέττης;

Κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἐπροβλήθη ὑπὸ τοῦ Βουλευτοῦ Κυρίου Κ. Θ. Κωλοκοτρώνου τὸ νὰ τεθῇ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐλευσομένου ἔτους μία ποσότης πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς ἐκδόσεως τῶν πρακτικῶν τῶν Ἐθνικῶν Συνελεύσεων καὶ Βουλῶν καὶ τῶν πράξεων τῶν προσωρινῶν Κυβερνήσεων· «Τοιαῦται ἐκδόσεις δὲν ἐπιχειρίζονται, παρετήρησεν, ἀπὸ ἰδιώτας, ὡς μὴ ἔχοντας πώποτε τὰ μέσα τοῦ νὰ φέρωσιν εἰς πέρας ἔργον τοιοῦτον. Μόνος ὁ Κύριος Α. Μάμουκας ἐπεχείρησε τοῦτο, ἀλλ᾽ ἐσταμάτησε μὴ ἀποζημιούμενος, καὶ ἐναπόκειται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἀναθέσῃ εἰς αὐτὸν ἢ εἰς ἄλλον τινὰ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐργασίας, περὶ ἧς πρόκειται, τὸ δ᾽ Ἔθνος νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀναγκαιοῦσαν δαπάνην. Τῆς ἐργασίας ταύτης ἡ ἔναρξις πρέπει νὰ γίνῃ ὅσον τάχος, διότι ἐπιφορτισθέντες ἐγώ, ὡς Ἔφορος, καὶ ὁ Κ. Τερτσέτης, Ἀρχειοφύλαξ, ὑπὸ τῆς Βουλῆς, διὰ νὰ μεταφέρωμεν ἀπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου εἰς τὸ κατάστημα τῆς Βουλῆς τὰ ἀρχεῖα τῆς Ἐπαναστάσεως, ἀφ᾽ οὗ εἴδομεν ταῦτα πολὺ ἐλλιπῆ, δὲν εὕρομεν παντελῶς τὰ